

ระดับความสำคัญของปัจจัยการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ล้านนาตะวันออก

A Study of the Priority of Management Factors of Sport Tourism in the Eastern Lanna Area

ปานณนาถ ศักดิ์ศิริคุณ¹ ประกอบศิริ² ภักดีพิณิจ วารชต์ มัชฌิมบุรุษ³
Pannanat Saksirikhun¹, Prakobsiri Pakdeepinit², Warach Madhyamapurus³

คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
School of Management and Information Sciences, University of Phayao
มหาวิทยาลัยพะเยา. 19 หมู่ 2 ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000
University of Phayao 19 Maeka, Muang District, Phayao 56000, Thailand.
E-mail: pannanat.b@gmail.com

Received: January 11, 2019; Revised: April 29, 2019; Accepted: May 2, 2019

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องระดับความสำคัญของปัจจัยการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ล้านนาตะวันออก มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาลักษณะของผู้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ล้านนาตะวันออก การศึกษาในครั้งนี้ ได้มีพื้นที่ล้านนาตะวันออก โดยเลือกจังหวัดเชียงรายที่มีความพร้อมทางด้านการท่องเที่ยว และจังหวัดพะเยาซึ่งมีอาณาเขตพื้นที่ติดต่อกัน อันส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกัน ตลอดจนการเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวให้แก่พื้นที่จังหวัดพะเยาได้ ทั้งนี้ ได้ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ การสอบถามจากให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 30 คน โดยดำเนินการสัมภาษณ์และการสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ล้านนาตะวันออก ทั้งนี้ ผลการศึกษาพบหน่วยงานภาคเอกชนจัดกิจกรรมกีฬาเป็นส่วนใหญ่ โดยเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ จัดขึ้นเป็นบางช่วงเวลา (sport event) สำหรับระดับปัจจัยความสำคัญที่มีต่อการจัดการ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.66$) เมื่อพิจารณาด้านค่านิยมมีความสำคัญมากที่สุด ($\bar{x}=3.76$) รองลงมาคือ ด้านทักษะของผู้ให้บริการ ($\bar{x}=3.75$) การจัดการด้านผู้ให้บริการ ($\bar{x}=3.70$) การจัดการด้านรูปแบบ ($\bar{x}=3.68$) การจัดการด้านระบบ ($\bar{x}=3.67$) การจัดการด้านโครงสร้าง ($\bar{x}=3.56$) และการจัดการด้านกลยุทธ์ ($\bar{x}=3.51$) โดยพบความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การจัดการ ล้านนาตะวันออก

Abstract

The objectives of the study entitled "the Priority of Management Factors of Sport Tourism in Eastern Lanna Area" were to study the characteristics of sports and tourism organizer and to analyze the priority of management factors of sport tourism in the Eastern Lanna Area. This study area was the Eastern Lanna and Chiang Rai province and Phayao were chosen as the study area. Due to Chiang Rai had readiness in tourism and Phayao was adjacent with Chiang Rai which would affect the tourism together as well as increasing the opportunity of the tourism to Phayao province. In addition, the study was completed through text books, journals, articles related research, and interviews Inquiry from the key informants using Purposive Sampling for 30 people. The questions were emphasized on the priority of management factors of sport tourism in the Eastern Lanna Area. The findings showed that the private sector organized the activities mainly. The events were held to promote tourism in the area sometime. As for the priority of management factors of sport tourism in the Eastern Lanna Area, it had the priority at the highest

level ($\bar{x}=3.66$), in the overall. When considering each aspect, the value aspect was at a high level ($\bar{x}=3.76$), followed by the skills of the service provider ($\bar{x}=3.70$), followed by the management of service provider ($\bar{x}=3.70$), style management ($\bar{x}=3.68$), system management ($\bar{x}=3.67$) structure management ($\bar{x}=3.56$) and strategy management ($\bar{x}=3.51$).

Key words: Sport Tourism, Management, Eastern Lanna

Paper Type: Research

1. บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ภาพรวมของประเทศอย่างมาก โดยพบว่าในปัจจุบัน การท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ (The Ministry of Tourism and Sports, 2017, p. 2) การท่องเที่ยวถือเป็นภาคธุรกิจที่มีความสำคัญต่อ เศรษฐกิจของประเทศไทย กิจกรรมทางการท่องเที่ยวก่อให้เกิด การกระจายรายได้และเกิดการจ้างงานในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในการแข่งขันที่หลายประเทศใช้การท่องเที่ยว เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามประเทศไทยได้กำหนดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นแนวทางการพัฒนาใน แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) อันสอดคล้องกับแนวโน้ม สถานการณ์การท่องเที่ยวของโลกใน ปัจจุบัน นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ตามการแบ่งพื้นที่ตาม แนวคิด 8 กลุ่มคลัสเตอร์ ได้พบศักยภาพกลุ่มภาคเหนือตอนบน ที่มีศักยภาพในแง่ของมหรกรรมกีฬาและการท่องเที่ยวเพื่อเล่น กีฬา ตลอดจน การมีที่ตั้งติด

ริมแม่น้ำโขงและประเทศเพื่อนบ้านอันมีส่วนส่งเสริมศักยภาพ ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สามารถจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้ (The Ministry of Tourism and Sports, 2016, p. 73)

สำหรับแผนพัฒนาภาคเหนือ ในช่วงแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2460-2564) พบ การท่องเที่ยวของภาคเหนือโดดเด่นด้านวัฒนธรรมและ ธรรมชาติ มีด้านทัศนียภาพที่สวยงาม ความหลากหลายทาง ชาติพันธุ์ โดยเฉพาะวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ความเป็นมิตร ของผู้คน แหล่งมรดกโลกด้านประวัติศาสตร์ รวมทั้งเป็นประตู เชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่ประเทศเพื่อนบ้าน พบการขยายตัวของ ตลาดเฉพาะกลุ่มมากขึ้น เช่น การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ การ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัย การท่องเที่ยวชุมชน การพำนักระยะ ยาว การท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอนุภาคลุ่มน้ำโขง และเมื่อ พิจารณาจากรายได้จากการท่องเที่ยวยังคงกระจุกตัวในเมือง ท่องเที่ยวหลัก คือ เชียงใหม่ เชียงราย พิชญโลก เพชรบูรณ์ และพบเมืองท่องเที่ยวรอง คือ น่าน พิจิตร ลำพูน อุทัยธานี อุดรดิตถ์ นครสวรรค์ กำแพงเพชร พะเยา ลำปาง ทั้งนี้ จาก ประเด็นปัญหาพื้นที่ดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาพื้นที่ ศึกษาวิจัย คือ เมืองหลักที่มีความพร้อมทางด้านการท่องเที่ยว

คือ จังหวัดเชียงราย และเมืองรอง คือ จังหวัดพะเยาซึ่งมีอาณา เขตพื้นที่ติดต่อกัน มีความโดดเด่นของพื้นที่ที่มีอาณาเขตติดต่อกับ ประเทศเพื่อนบ้าน ก่อให้เกิดโอกาสในการพัฒนาที่ส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงกีฬาร่วมกันได้ และเพื่อเป็นการเพิ่มโอกาส ทางการท่องเที่ยวให้แก่พื้นที่จังหวัดพะเยาได้ (Office of the National Economic and Social Development Board, 2018)

ทั้งนี้ ในด้านการจัดการดำเนินงานของจะเกิด ประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อองค์ประกอบทั้ง 7 ด้านมีความสอดประสานกัน อันประกอบไปด้วย ด้านกลยุทธ์ (Strategy) ด้าน โครงสร้างองค์กร (Structure) ด้านระบบ (System) ด้านรูปแบบ (Style) ด้านบุคลากร (Staff) ด้านทักษะ (Skill) และด้านค่านิยม ร่วม (Shared Value) (Choti, 2014) เช่นเดียวกันกับการศึกษา ในครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการ ให้เกิดประสิทธิภาพของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ เกี่ยวข้องในการรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้สามารถ ดำเนินงาน จนสามารถสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงาน จน นำไปสู่การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ เพื่อรองรับและลดการสูญเสียโอกาสในการ สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาลักษณะของผู้จัดกิจกรรมการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ล้านนาตะวันออก

2.2 เพื่อวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยการ จัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ล้านนาตะวันออก

3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากแผนการพัฒนาภาคเหนือตอนบน 2 พบการ ดำเนินกิจกรรมที่สนับสนุนทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงแผนพัฒนาจังหวัดเชียงราย (พ.ศ. 2561-2564) ที่มุ่งเพิ่ม รายได้จากการท่องเที่ยว และพบการวางแผนสนับสนุนการ พัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ส่งเสริมการกีฬาเป็นเลิศ เพื่อ รองรับ Sport Tourism อีกทั้งยังพบโอกาสของพื้นที่ล้านนา ตะวันออกที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน มีลักษณะ ภูมิประเทศเฉพาะที่สามารถพัฒนารูปแบบกิจกรรมที่น่าสนใจ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติได้ ด้าน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ยังได้กล่าวถึง นิยามการ

ท่องเที่ยวเชิงกีฬา ว่าเป็นการเดินทางออกจากถิ่นที่อยู่ปกติ หรือถิ่นที่ประกอบอาชีพ เพื่อเดินทางไปยังอีกสถานที่หนึ่ง โดยมีการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬานั้นหรือไม่ก็ได้ โดยมีมิติที่ควรคำนึงถึงการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบไปด้วย ด้านสถานที่ โดยการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะต้องมีการเดินทางออกจากถิ่นที่อยู่ หรือถิ่นที่ประกอบอาชีพ ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทาง คือ การเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะต้องมีส่วนของการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา แม้จะไม่ได้เป็นวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางนั้น ด้านด้านกิจกรรม คือ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะต้องมีการเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาโดยอาจจะเป็นการเข้าร่วมแบบเล่นกีฬา (Active Sport Tourism) หรือการเข้าร่วมแบบเข้าชม (Passive Sport Tourism) และด้านด้านระยะเวลา การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นการท่องเที่ยวแบบข้ามคืน (Overnight) หรือการท่องเที่ยวแบบไป-กลับในวันเดียว (Day trip) แต่ต้องมีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี (The Ministry of Tourism and Sports, 2016, pp. 69-70)

นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึง การท่องเที่ยวเชิงกีฬา สามารถส่งผลต่อการส่งเสริมขีดความสามารถการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทย เนื่องจากเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยได้พบกลุ่มอุปสงค์ในตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่หลากหลาย อาทิ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เล่นกีฬา กลุ่มนักกีฬาระดับสูง กลุ่มกีฬามวลชน กลุ่มเล่นกีฬาเป็นครั้งคราว กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้เล่นกีฬา กลุ่มผู้ชมกีฬาในงานกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ประกาศข่าวและสื่อมวลชน เป็นต้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นเป็นกิจกรรมที่มีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก รวมถึงผู้ประกอบการโดยรอบพื้นที่ที่จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ถือได้ว่าเป็นอุปทานด้านการท่องเที่ยว โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ 1) ผู้ให้บริการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism Service Providers) 2) ผู้นำเสนอปัจจัยการผลิตในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Input Providers) และ 3) ตัวแทนจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ประกอบการทัวร์เชิงกีฬา (Sports Travel Agencies and Tour Operators) นอกจากนี้ ทั้ง 3 กลุ่มนี้ยังมีกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ก่อน – หลังการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว (Pre and Post Sporting Activities) อีกด้วย

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีแรงจูงใจ จุดมุ่งหมาย เพื่อการออกกำลังกาย เพื่อส่งเสริมสุขภาพให้แข็งแรงทั้งที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลัง รวมถึงการเดินทางเพื่อเยี่ยมชมการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ หรือพิพิธภัณฑ์กีฬา เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ การเดินทางเพื่อเล่นกีฬา คือ การเดินทางท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการออกกำลังกาย นันทนาการเพื่อสุขภาพ และการเดินทางเพื่อชมการแข่งขันกีฬา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อชมการแข่งขันกีฬาที่ชื่นชอบ ทั้งนี้ การจัดงานกีฬานาถย่อมก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกต่อ

ผู้จัดกิจกรรมหรือเจ้าภาพ โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบที่มักเกิดขึ้นกับการจัดการแข่งขันกีฬานาถใหญ่หรือมหกรรมกีฬา (Itsichaikun, 2015, pp. 338-339)

ในด้านการจัดการการดำเนินงานขององค์กรจะเกิดประสิทธิผลก็ต่อเมื่อองค์ประกอบทั้ง 7 ด้านมีความสอดคล้องกัน อันประกอบไปด้วย ด้านกลยุทธ์ (Strategy) ด้านโครงสร้างองค์กร (Structure) ด้านระบบ (System) ด้านรูปแบบ (Style) ด้านบุคลากร (Staff) ด้านทักษะ (Skill) และด้านค่านิยมร่วม (Shared Value) ทั้งนี้ องค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ The Hard S เป็นองค์ประกอบที่ปรากฏค่อนข้างชัดเจนในแผนกลยุทธ์ ผังโครงสร้าง ได้แก่ Strategy Structure และ System) สำหรับ The Soft S เป็นองค์ประกอบที่ไม่ปรากฏชัดเจน แต่สามารถส่งผลกระทบต่อ Hard S ได้ ได้แก่ Style Staff Skill และ Shared Value (Choti, 2014, pp. 86-97)

ทั้งนี้ แบบจำลอง 7S Model ในด้านวางแผนและกลยุทธ์ (strategy) คือ ระบบการวางแผนและการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร ในด้านระบบการทำงาน (System) เป็นกระบวนการในการปฏิบัติงานขององค์กร หรือระเบียบขั้นตอนในการทำงาน ด้านโครงสร้าง (Structure) กล่าวได้ว่าเป็นความซับซ้อน การออกแบบ โครงสร้างขององค์กร ความเป็นทางการขององค์กร สำหรับด้านบุคลากร (Staff) เป็นกล่าวถึงบุคลากรในองค์กร ความรู้ ความสามารถของบุคคล ทักษะ ความชำนาญ รวมถึงการให้ขวัญและกำลังใจในการดำเนินงาน รวมถึงการกระตุ้น จูงใจให้บุคลากรทำงานอย่างเต็มความสามารถ ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของบุคคลนั้น ในด้านทักษะ (Skill) คือ ทักษะในการทำงาน ด้านความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในการทำงาน ด้านรูปแบบในการปฏิบัติงาน (Style) คือ แนวทางในการปฏิบัติงาน รูปแบบการบริหารงานขององค์กร และด้านค่านิยมร่วมขององค์กร (Share value) ค่านิยมจะเป็นตัวเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ ถือเป็นเป้าหมายร่วมกันของสมาชิกในองค์กร และสิ่งที่องค์กรต้องการบรรลุ (Meechart, 2015)

4. วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ได้ศึกษาในพื้นที่ลำนนาตะวันออก โดยเลือกจังหวัดเชียงรายที่มีความพร้อมทางด้านการท่องเที่ยว และจังหวัดพะเยาซึ่งมีอาณาเขตพื้นที่ติดต่อกัน อันส่งผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกัน ตลอดจนการเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวให้แก่พื้นที่จังหวัดพะเยาได้ ทั้งนี้ ได้ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสัมภาษณ์ จากให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 30 คน โดยมีคุณสมบัติ คือ เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานภาครัฐ หรือภาคเอกชน ผู้จัดงานด้านกีฬา อันมีหน้าที่ดูแลเกี่ยวข้องด้านการจัดการการท่องเที่ยว ส่งเสริมหรือสนับสนุนผลักดันให้เกิดการจัดกิจกรรมด้านกีฬาเพื่อส่งเสริมการ

ท่องเที่ยวในพื้นที่

ร่วมกับการสอบถามในประเด็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ลำนานาตะวันออก ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ ด้านกลยุทธ์ (Strategy) ด้านโครงสร้างองค์กร (Structure) ด้านระบบ (System) ด้านรูปแบบ (Style) ด้านบุคลากร (Staff) ด้านทักษะ (Skill) และด้านค่านิยมร่วม (Shared Value) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การแปลผลมีค่าอันตรภาคชั้นเท่ากับ 0.80 คือ 3.21 - 4.00 หมายถึง มีความสำคัญมากที่สุด 2.41 - 3.20 มีความสำคัญมาก 1.61 - 2.40 มีความสำคัญปานกลาง 0.81 - 1.60 มีความสำคัญน้อย และ 0.00 - 0.80 ไม่มีความสำคัญต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และด้านข้อเสนอแนะ มีข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

นอกจากนี้ ได้ดำเนินการทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ซึ่งเป็นการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC : Index of item Objective Congruence) พบค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.78 ถือว่ามีความเหมาะสม สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แสดงผลค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. ผลการวิจัย

5.1 ด้านลักษณะของผู้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ลำนานาตะวันออก

จากการสอบถามพบผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานภาคเอกชน ร้อยละ 53.30 รองลงมา คือ หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 46.70 พบลักษณะการดำเนินงานจัดกิจกรรมกีฬาของภาครัฐ โดยดำเนินการจัดจ้างหน่วยงานที่เชี่ยวชาญจัดกิจกรรมกีฬาทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 35.71 ดำเนินการจัดจ้างหน่วยงานที่เชี่ยวชาญ จัดกิจกรรมกีฬาบางส่วน คิดเป็นร้อยละ 35.71 และภาครัฐดำเนินการจัดการด้วยตนเองทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 28.58 ซึ่งจากการสัมภาษณ์หน่วยงานภาครัฐบางแห่งพบว่า งบประมาณโครงการหากมีจำนวนน้อย รัฐจะเป็นฝ่ายบริหารดำเนินการจัดงานด้วยตนเองทั้งหมด อย่างไรก็ตาม หากเป็นโครงการที่มีการสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอต่อการจัดจ้าง ภาครัฐมีความต้องการให้เกิดการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

สำหรับด้านระยะเวลา พบผู้จัดกิจกรรมกีฬามีประสบการณ์จัดกิจกรรม มากที่สุด จำนวน 25 ปี น้อยที่สุดจำนวน 1 ปี สำหรับการเลือกช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูล พบการประชาสัมพันธ์ผ่านทาง Facebook คิดเป็นร้อยละ 93.00 รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ 90.00 นิตยสารท่องเที่ยว ร้อยละ 43.00 และผ่านสื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 23.00 ในพื้นที่พบการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อ

ส่งเสริมกระตุ้นการท่องเที่ยว (sport event) คิดเป็นร้อยละ 83.30 พบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่จัดงาน คือ ใกล้แหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 93.30 ใกล้สิ่งอำนวยความสะดวก ร้อยละ 83.30 การเลือกจัดกีฬาที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 93.30 และเลือกจัดกิจกรรมกีฬาที่มีความเหมาะสมกับลักษณะของพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 90.00 ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการประชาสัมพันธ์ 1-3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมา คือ 4-6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 26.70 และระยะเวลามากกว่า 12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 3.30 สำหรับการเตรียมสถานที่ พบระยะเวลาเตรียมความพร้อม น้อยกว่า 1 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา คือ ระยะเวลา 1-3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 33.00

นอกจากนี้ จากการศึกษาได้พบลักษณะการจัดการของพื้นที่จังหวัดเชียงราย และจังหวัดพะเยา ที่ได้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลักในการดำเนินงานจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชนผู้ซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่ที่ใช้จัดกิจกรรมกีฬา ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามพื้นที่ พบบทบาทของหน่วยงานให้การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่แตกต่างกัน คือ จังหวัดเชียงราย พบหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนด้านการจัดกิจกรรมกีฬา อาจเพราะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา รองลงมา คือ ภาคเอกชน ที่สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ อาทิ สมาคมเครือข่ายท่องเที่ยวเชียงราย สมาคมอุตสาหกรรมเชียงราย สมาคมสหพันธ์ท่องเที่ยวภาคเหนือ ภาคีเครือข่ายท่องเที่ยวเชียงราย หอการค้าเชียงราย เป็นต้น โดยมีการกระตุ้นการจัดกิจกรรมกีฬาดังกล่าวถึงปี รวมถึงการจัดตั้งกลุ่ม สมาคมที่มีเป้าหมายเกี่ยวเนื่องกับกีฬาและการท่องเที่ยว อาทิ สมาคมกีฬาจักรยาน สมาคมกีฬาขี่ม้า เป็นต้น

ภาคชุมชน พบลักษณะการเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการต้อนรับกลุ่มนักท่องเที่ยวกีฬาที่เดินทางมาเยือนในพื้นที่ ในประเด็นดังกล่าวทำให้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการสร้างความร่วมมือโดยจัดให้มีโครงสร้างการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อให้มีแผนหรือนโยบายบนพื้นฐานพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในพื้นที่ นั่นคือ ภาคส่วนของชุมชน ตลอดจน การวางแผนการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อให้ภาคส่วนชุมชนได้รับประโยชน์และการคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับชุมชน

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดพะเยา ได้พบภาคเอกชน ที่มีบทบาทในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกีฬา เห็นได้จากการจัดกิจกรรมประเพณีเดินขึ้นดอยหมอก การจัดกิจกรรมวิ่งเทรลดอยหลวง และการจัดกิจกรรมปั่นจักรยานโดยชมรมจักรยานพะเยาไบค์คลับ และในส่วนของภาครัฐได้มีบทบาทในการส่งเสริม สนับสนุน ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรม และการจัดกิจกรรมที่เน้นส่งเสริมสุขภาพของคนในพื้นที่เป็นหลัก

5.2 วิเคราะห์ระดับความสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ลำนานาตะวันออก

จากการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ลำนานาตะวันออก พบภาพรวมด้านปัจจัยในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.66$) โดยพบด้านค่านิยมมีความสำคัญมากที่สุด ($\bar{x}=3.76$) รองลงมาคือ ด้านทักษะของผู้ให้บริการ ($\bar{x}=3.75$) รองลงมา คือ การจัดการด้านผู้ให้บริการ ($\bar{x}=3.70$) การจัดการด้านรูปแบบ ($\bar{x}=3.68$) การจัดการด้านระบบ ($\bar{x}=3.67$) การจัดการด้านโครงสร้าง ($\bar{x}=3.56$) และการจัดการด้านกลยุทธ์ ($\bar{x}=3.51$) โดยพบความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาความสำคัญมากที่สุด 3 อันดับแรกในแต่ละด้าน สามารถแสดงผลได้ ดังนี้

5.2.1 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านกลยุทธ์

พบภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.51$) และพบความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.76$) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาระดับสูง (Top-class Sports Facilities) เพื่อรองรับการเก็บตัวนักกีฬา ($\bar{x}=3.67$) และการส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาระดับสูง เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x}=3.56$) โดยพบว่ามีความสำคัญต่อการจัดการอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับผลการสัมภาษณ์ ที่พบว่าพื้นที่ที่สามารถรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาระดับประเทศและอาเซียนได้ และการจัดการแข่งขันกีฬาดังกล่าว อาจทำให้เกิดการเดินทางของกลุ่มคนจำนวนมาก อาทิ กลุ่มนักกีฬา กลุ่มผู้ติดตาม กองเชียร์ และสื่อมวลชน มีโอกาสเกิดการใช้จ่ายในระหว่างการเดินทาง อาทิ การเช่ารถ การใช้บริการด้านที่พัก โรงแรม ร้านอาหาร สินค้าของฝาก เป็นต้น อีกทั้ง การได้รับโอกาสเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬา ถือเป็นการสร้างภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ได้อีกด้วย

5.2.2 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านโครงสร้าง

พบภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.56$) และพบความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การดำเนินงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ในการจัดทำแผนการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x}=3.63$) การสร้างเครือข่ายระหว่างระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชน เพื่อส่งเสริมประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาร่วมกัน ($\bar{x}=3.60$) และการสร้างเครือข่ายระหว่างระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชน เพื่อสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x}=3.56$) โดยพบว่ามีความสำคัญต่อการจัดการอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญต่อการดำเนินงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ในการวางแผนการจัดกิจกรรม

และการประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว รวมถึงภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตลอดจนในพื้นที่ยังพบการจัดตั้งกลุ่มเพื่อส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวโดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นเศรษฐกิจทางการท่องเที่ยว

นอกจากนี้ ในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ผ่านมา ได้พบว่าหน่วยงานภาคเอกชนหลายองค์กร

5.2.3 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านระบบ

พบภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.67$) และพบความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การพัฒนาความหลากหลายของช่องทางประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นปัจจุบัน (information up-to-date) ($\bar{x}=3.73$) โดยพบว่ามีความสำคัญต่อการจัดการอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องจากผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีกระบวนการรับรู้ข่าวสารข้อมูลการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวผ่านสื่อออนไลน์ โดยสามารถแจ้งความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมผ่านระบบออนไลน์ได้ การรับข้อมูลข่าวสารก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดจน การรับข้อมูลหลังการจัดกิจกรรม อาทิ ภาพถ่ายที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังได้พบประเด็นความสำคัญทางการปรับปรุงสภาพเส้นทางในการเข้าถึงสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาให้มีความปลอดภัย และการสร้างมาตรฐานให้แก่ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x}=3.73$) การพัฒนาความหลากหลายและจำนวนที่เพียงพอของยานพาหนะในการเข้าถึง ($\bar{x}=3.70$) และการพัฒนาความหลากหลายและจำนวนที่เพียงพอของยานพาหนะในการเข้าถึง ($\bar{x}=3.66$) โดยพบว่ามีความสำคัญต่อการจัดการอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2.4 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านผู้ให้บริการ

พบภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.70$) และพบความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การจัดฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ความสามารถในการปฏิบัติงาน ($\bar{x}=3.80$) การสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ ($\bar{x}=3.76$) และการจัดประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่ก่อนปฏิบัติงาน ($\bar{x}=3.73$) โดยพบว่ามีความสำคัญต่อการจัดการอยู่ในระดับมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่า หากผู้ให้บริการมีประสิทธิภาพ อาจส่งผลให้เกิดการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีประสิทธิภาพได้ โดยคำนึงถึงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะการปฏิบัติงาน การสร้างการรับรู้แก่เจ้าหน้าที่ให้มีความรู้มาตรฐานการบริการเดียวกัน รวมถึง การวางแผน จัดสรรจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอ อันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่พบว่าบางกิจกรรมในการจัดงานกีฬายังมีผู้ให้บริการไม่เพียงพอต่อความต้องการ

5.2.5 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านทักษะของผู้ให้บริการ

พบภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.75$) และความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การสร้างมาตรฐานคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ($\bar{x}=3.90$) การสร้างทัศนคติแก่เจ้าหน้าที่ให้มีความเต็มใจต่อการให้บริการ ($\bar{x}=3.83$) และการพัฒนาให้เจ้าหน้าที่มีทักษะการใช้สื่อ เทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างเหมาะสม ($\bar{x}=3.76$) โดยพบว่ามีผลสำคัญต่อการจัดการอยู่ในระดับมากที่สุด อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์พบกลุ่มชาวต่างชาติเดินทางเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ดังนั้น ผู้ให้บริการจึงควรมีการพัฒนาทักษะด้านภาษาเพื่อสื่อสารข้อมูลให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในการปฏิบัติตามกติกาเพื่อความปลอดภัย

5.2.6 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านรูปแบบ

พบภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.68$) และพบความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อฝึกฝน (Sport Training) เพื่อเตรียมความพร้อมของร่างกาย ($\bar{x}=3.76$) โดยพบว่ามีผลสำคัญต่อการจัดการอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาของพื้นที่ ที่ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเดิมให้มีมาตรฐานตามสากล เพื่อให้ นักกีฬาได้มีโอกาสพัฒนาทักษะ เป็นสถานที่เตรียมความพร้อม

ทางด้านร่างกายเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันในระดับภาค ระดับชาติ และนานาชาติ ซึ่งอาจส่งผลต่อการสร้างชื่อเสียง และภาพลักษณ์ทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของพื้นที่ต่อไปได้อีกในอนาคต

นอกจากนี้ ยังได้พบประเด็นการสร้างความปลอดภัยของกิจกรรมกีฬาในแหล่งท่องเที่ยว 3.73 และส่งเสริมการจัดงานมหกรรมกีฬา (Sport Event) ที่หลากหลาย ($\bar{x}=3.66$) โดยพบว่ามีผลสำคัญต่อการจัดการอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2.7 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านค่านิยม

พบภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.76$) และพบความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมกีฬาที่ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจแก่ผู้เข้าร่วม ($\bar{x}=3.90$) การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมกีฬาที่สอดคล้องกับนักกีฬาที่มีชื่อเสียงในพื้นที่ ($\bar{x}=3.83$) และการส่งเสริมและพัฒนา กิจกรรมกีฬาให้มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{x}=3.70$) โดยพบผลสำคัญต่อการจัดการอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ จากผลการสัมภาษณ์ ยังได้พบนักกีฬาที่มีชื่อเสียงของจังหวัดพะเยา อาทิ กีฬาประเภทจักรยาน มวยไทย สำหรับเชียงรายพบ นักกีฬาประเภทฟุตบอลที่สร้างชื่อเสียงและความภูมิใจให้แก่ จังหวัดเชียงราย ซึ่งนักกีฬาที่มีชื่อเสียงจะก่อให้เกิดกลุ่มผู้ติดตาม กองเชียร์จำนวนมากในพื้นที่

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ล้านนาตะวันออก

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา		ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
1. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านกลยุทธ์				
1.1	การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.76	0.43	มากที่สุด
1.2	การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาระดับสูง (Top-class Sports Facilities) เพื่อรองรับการเก็บตัวนักกีฬา	3.63	0.55	มากที่สุด
1.3	ส่งเสริมการจัดกิจกรรมประจำปี เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.56	0.50	มากที่สุด
1.4	การพัฒนาหลักสูตรเรียนรู้ด้านกีฬา (Learn to Courses) และมีใบรับรองการผ่านการอบรมที่รับรองมาตรฐานโดยหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน	3.56	0.67	มากที่สุด
1.5	การสนับสนุนด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาสู่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับบน (Luxury Sports Tourism)	3.43	0.56	มากที่สุด
1.6	การวางแผน แนวทางป้องกันการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวกีฬาที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่	3.40	0.72	มากที่สุด
1.7	การจัดประชุมด้านกีฬาในระดับชาติ หรือ นานาชาติ เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวระดับสากล	3.23	0.62	มากที่สุด
รวม		3.51	0.57	มากที่สุด

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ลำนานะวันออก (ต่อ)

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา		ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
2. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านโครงสร้าง				
2.1	การดำเนินงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ในการจัดทำแผนการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.63	0.49	มากที่สุด
2.2	การสร้างเครือข่ายระหว่างระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชน เพื่อส่งเสริมประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาร่วมกัน	3.60	0.56	มากที่สุด
2.3	การสร้างเครือข่ายระหว่างระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชน เพื่อสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.56	0.81	มากที่สุด
2.4	การดำเนินงานร่วมกันระหว่างภาคชุมชน เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.53	0.57	มากที่สุด
2.5	การดำเนินงานร่วมกันระหว่างภาคเอกชน ในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.50	0.73	มากที่สุด
รวม		3.56	0.63	มากที่สุด
3. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านระบบ				
3.1	การพัฒนาความหลากหลายของช่องทางประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.73	0.52	มากที่สุด
3.2	การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นปัจจุบัน (information up-to-date)	3.73	0.58	มากที่สุด
3.3	การปรับปรุงสภาพเส้นทางในการเข้าถึงสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาให้มีความปลอดภัย	3.73	0.58	มากที่สุด
3.4	สร้างมาตรฐานให้แก่ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.73	0.58	มากที่สุด
3.5	การพัฒนาป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น ป้ายแผนที่ป้ายบอกทางไปยังสถานที่จัดกิจกรรมกีฬา	3.70	0.53	มากที่สุด
3.6	การพัฒนาความหลากหลายและจำนวนที่เพียงพอของยานพาหนะในการเข้าถึง	3.66	0.60	มากที่สุด
3.7	การจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One stop service)	3.60	0.67	มากที่สุด
3.8	การสร้างระบบสมาชิกเพื่อให้มีสิทธิประโยชน์ต่อการใช้บริการอื่น อาทิ ที่พักร้านอาหาร ธุรกิจการบิน เป็นต้น	3.55	0.67	มากที่สุด
รวม		3.67	0.59	มากที่สุด
4. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านผู้ให้บริการ				
4.1	การจัดฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ความสามารถในการปฏิบัติงาน	3.80	0.40	มากที่สุด
4.2	การสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่	3.76	0.67	มากที่สุด
4.3	การจัดประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่ก่อนปฏิบัติงาน	3.73	0.52	มากที่สุด
4.4	การสร้างการรับรู้แก่เจ้าหน้าที่ให้มีความเข้าใจในมาตรฐานการบริการเดียวกัน	3.70	0.53	มากที่สุด
4.5	การวางแผน จัดสรร จำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานมีจำนวนเพียงพอ	3.66	0.60	มากที่สุด

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ลำนานะวันออก (ต่อ)

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา		ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
4.6	การวางแผนให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามทักษะ ความเชี่ยวชาญในตำแหน่งที่เหมาะสม	3.60	0.72	มากที่สุด
รวม		3.70	0.57	มากที่สุด
5. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านทักษะของผู้ให้บริการ				
5.1	การสร้างมาตรฐานคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน	3.90	0.30	มากที่สุด
5.2	การสร้างทัศนคติแก่เจ้าหน้าที่ให้มีความเต็มใจต่อการให้บริการ	3.83	0.46	มากที่สุด
5.3	การพัฒนาให้เจ้าหน้าที่มีทักษะการใช้สื่อ เทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างเหมาะสม	3.76	0.50	มากที่สุด
5.4	พัฒนาทักษะการบริการของเจ้าหน้าที่ให้มีความรวดเร็วและถูกต้อง	3.70	0.59	มากที่สุด
5.5	การพัฒนาทักษะความสามารถทางด้านภาษาที่หลากหลายของเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก	3.70	0.70	มากที่สุด
5.6	พัฒนาทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน	3.66	0.60	มากที่สุด
รวม		3.75	0.52	มากที่สุด
6. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาการจัดการการท่องเที่ยวกีฬาด้านรูปแบบ				
6.1	การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อฝึกฝน (Sport Training) เพื่อเตรียมความพร้อมของร่างกาย	3.76	0.43	มากที่สุด
6.2	การสร้างหลากหลายของกิจกรรมกีฬาในแหล่งท่องเที่ยว	3.73	0.52	มากที่สุด
6.3	ส่งเสริมการจัดงานมหกรรมกีฬา (Sport Event) ที่หลากหลาย	3.66	0.47	มากที่สุด
6.4	ส่งเสริมการจัดงานมหกรรมกีฬา (Sport Event) กิจกรรมกีฬาที่อยู่ในความนิยมของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.66	0.60	มากที่สุด
6.5	การเตรียมความพร้อมกิจกรรมกีฬาในช่วงวันหยุด (sports holiday) โดยจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้สามารถเข้าร่วมได้ทุกวัน	3.63	0.61	มากที่สุด
รวม		3.68	0.52	มากที่สุด
7. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านค่านิยม				
7.1	การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมกีฬาที่ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจแก่ผู้เข้าร่วม	3.90	0.30	มากที่สุด
7.2	การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมกีฬาที่สอดคล้องกับนักกีฬาที่มีชื่อเสียงในพื้นที่	3.83	0.53	มากที่สุด
7.3	การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมกีฬาให้มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน	3.70	0.59	มากที่สุด
7.4	การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมกีฬาที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ที่แปลกใหม่	3.70	0.40	มากที่สุด
7.5	การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมกีฬาที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม	3.70	0.74	มากที่สุด
รวม		3.76	0.51	มากที่สุด

6. อภิปรายผล

จากการศึกษาด้านปัจจัยที่สำคัญการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ล้านนาตะวันออก ได้พบประเด็นวิเคราะห์จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬา ที่เล็งเห็นถึงความสำคัญทางด้านทักษะของผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x}=3.75$) และด้านผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x}=3.70$) ซึ่งพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ตลอดจนจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ ยังได้เล็งเห็นความสำคัญของผู้ให้บริการที่ควรมีจำนวนที่เพียงพอต่อจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา รวมถึงการมีทักษะด้านกีฬา หรือความรู้ทางด้านกีฬาที่สามารถอำนวยความสะดวกแก่ผู้มารับบริการได้ ตลอดจนรายงานภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยว ฉบับที่ 6 (The Ministry of Tourism and Sports, 2017, p. 76) ที่ได้วิเคราะห์ถึงศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย ถึงสถานการณ์ แนวโน้ม พบจุดอ่อนในการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ เชี่ยวชาญในการบริหารจัดการ การจัดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทำให้ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล อันเป็นผลมาจากข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล การขาดความรู้ ทักษะ ตลอดจนทักษะทางด้านภาษาและเทคโนโลยี

จากความสำคัญดังกล่าว จึงอาจกล่าวได้ว่า บุคคล หรือ คนเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการ เนื่องจากคนเป็นผู้ปฏิบัติงาน หากคนไม่มีประสิทธิภาพ การดำเนินงานในองค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายคงยากยิ่ง ดังนั้น การได้คนดีมีคุณภาพเข้ามาทำงานขึ้นอยู่กับการจัดการงานบุคลากร ทั้งนี้ เมื่อได้พิจารณาในด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจากผู้ให้บริการ ยังได้พบว่าหากมีการจัดการในด้านบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ ก็อาจจะส่งผลให้เกิดการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีประสิทธิภาพได้ ซึ่งสอดคล้องจากการสัมภาษณ์กลุ่มของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่าบางกิจกรรมในการจัดงานกีฬาพบผู้ให้บริการไม่เพียงพอต่อความต้องการ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ทักษะ (Skill) คือ ความเชี่ยวชาญ ซึ่งควรคำนึงถึงการยกระดับความสามารถ ทักษะให้มีความทันสมัย การส่งเสริมผลักดันให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Chatsungnern, 2018, p. 105)

อาจกล่าวได้ว่า ด้านผู้ให้บริการ หรือบุคลากร (staff) เป็นทรัพยากรที่สามารถสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินงานองค์กรได้ก็ตามหากมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถมากก็ส่งผลให้องค์กรดำเนินงานได้ดี โดยหากพิจารณาถึงบุคลากร ก็ควรวิเคราะห์ถึงความรู้ความสามารถทักษะ ระบบการสรรหาคัดเลือก การบรรจุ แต่งตั้ง การฝึกอบรมพัฒนา และการประเมินผลการดำเนินงาน (Meechart, 2015, p. 90) ตลอดจน

การจัดหาบุคลากรเพื่อเข้าปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญ ฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ต้องมีการดำเนินการคัดสรรและเลือก บุคคลที่เหมาะสมกับงาน พร้อมทางด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ ปฏิภาณ ไหวพริบ อันจำเป็นที่ต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ (Prajadipit, 2014, p.157) สำหรับการสรรหาและการคัดเลือกพนักงาน จากเดิมได้พิจารณาเลือกพนักงานให้ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของตำแหน่งงาน (job-based) ได้กลายเป็นการพิจารณาจากขีดความสามารถของพนักงาน (competency-based) เป็นหลัก โดยขีดความสามารถของพนักงานในที่นี้ คือ ความรู้ ทักษะ ทักษะคิด การรับรู้ บุคลิกภาพ หรือคุณสมบัติเฉพาะตัวที่สะท้อนศักยภาพของบุคคลนั้น (Suwankawin, 2007, p. 23)

ทั้งนี้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (The Ministry of Tourism and Sports, 2018, pp. 23-25) ยังได้กล่าวถึงประเด็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ได้แบ่งห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็น 3 กลุ่ม อันได้แก่ 1) ด้านผู้ให้บริการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism Service Providers) เป็นกลุ่มที่นักท่องเที่ยวใช้บริการโดยตรง อันประกอบไปด้วย ผู้ให้บริการด้านกิจกรรม ผู้ให้บริการด้านที่พัก ผู้ให้บริการด้านขนส่ง และผู้ให้บริการด้านอาหารและงานฝีมือ 2) ด้านผู้ประกอบการทัวร์เชิงกีฬา (Sports Tour Operator) เป็นกลุ่มตัวแทนจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ประกอบการทัวร์เชิงกีฬา และ 3) ด้านผู้นำเสนอปัจจัยการผลิตในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Input Providers) คือ กลุ่มผู้นำเสนอปัจจัยการผลิตในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ทางด้านกีฬาที่มีคุณภาพ (Sporting Equipment) กลุ่มผู้จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage) ที่มีจุดมุ่งหมายหลักในการขายให้แก่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยตรง เช่น ร้านอาหารในสนามกีฬา โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ที่ได้กล่าวถึงผู้ให้บริการโครงสร้างพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และปัจจัยการผลิตอื่น (Other Inputs) ไฟฟ้า น้ำประปา พลังงาน เป็นต้น ดังนั้น ในการจัดการด้านทักษะของผู้ให้บริการเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ล้านนาตะวันออก จึงควรเป็นการเตรียมความพร้อมที่สอดคล้องกับผู้ให้บริการทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาดังกล่าว

นอกจากนี้ ผลวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการดำเนินงานจัดกิจกรรมกีฬาในพื้นที่ ส่วนใหญ่พบว่าเป็นหน่วยงานภาคเอกชน ร้อยละ 53.30 รองลงมา คือ หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 46.70 และจากผลวิเคราะห์จากการสอบถามความคิดเห็นด้านปัจจัยการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบผู้จัดกิจกรรมกีฬามีเล็งเห็นถึงความสำคัญในการดำเนินงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ในการจัดทำแผนการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x}=3.63$) การสร้างเครือข่ายระหว่างระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชน เพื่อส่งเสริมประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาร่วมกัน ($\bar{x}=3.60$) และการสร้างเครือข่าย

ระหว่างระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชน เพื่อสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x}=3.56$) โดยพบว่าอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด สอดคล้องกับกระทรวงการท่องเที่ยวที่ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ ในการส่งเสริมการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนากิจกรรมทางด้านกีฬา เช่นกัน โดยจัดให้มีมาตรการเพื่อจูงใจให้หน่วยงานภาคเอกชนได้เข้ามาลงทุน พร้อมทั้งการสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา บริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริการและการสร้างมูลค่าเพิ่ม อันเป็นการพัฒนาความร่วมมือระดับนโยบายไปจนถึงระดับปฏิบัติการ โดยดำเนินการจัดประชุมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบในแต่ละฝ่าย ตลอดจนการวางแผนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้มีทิศทางเดียวกัน (The Ministry of Tourism and Sports, 2018, pp. 33)

ทั้งนี้ การบริหารจัดการด้านการมีส่วนร่วม ซึ่งประกอบไปด้วย การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ กล่าวถึง การประชุมเพื่อเสนอปัญหา ความต้องการ ความคิดเห็นสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไข ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการร่วมปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม รวมถึงการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และการประเมินผล เพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา การดำเนินงาน (Sopha & Sirisukkhachan, 2014, p. 388) อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่เน้นย้ำถึงการมีส่วนร่วมในภาคีภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะชุมชนในพื้นที่ ทั้งนี้ การสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ควรส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ การยอมรับ การเคารพ เห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้ความหลากหลาย เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตวัฒนธรรมและความต้องการของคนในพื้นที่อย่างแท้จริง (Phoomborplup ,2018, pp.1793-1811)

7. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ลำนานาตะวันออก ทำให้เล็งเห็นถึงประเด็นการจัดการที่เหมาะสมกับพื้นที่ คือการจัดการด้านทักษะของผู้ให้บริการเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ลำนานาตะวันออก โดยพบว่าควรมีการพัฒนาหลักสูตรการบริหารงานที่มีมาตรฐานทัดเทียมกับสากล และการจัดฝึกอบรมแก่ระดับผู้บริหาร บุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ให้มีความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติงาน ตลอดจนการเพิ่มพูนความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน อันนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

การสร้างภาพลักษณ์และเข้าใจหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เป็นการจัดการประชุมสร้างความเข้าใจแก่บุคลากร

ทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาก่อนปฏิบัติงาน เพื่อให้การทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และได้ตระหนักและเข้าใจหน้าที่ในการปฏิบัติงานของตนเอง การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน เป็นการวางแผน จัดสรร จำนวนบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ในการปฏิบัติงานมีจำนวนเพียงพอ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน ตลอดจน การวางแผนให้บุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาปฏิบัติงานตามทักษะ ความเชี่ยวชาญ ในตำแหน่งที่เหมาะสม

การสร้างมาตรฐานคุณภาพการให้บริการ ของบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยเพิ่มทักษะความสามารถด้านภาษาต่างประเทศแก่บุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการฝึกอบรมให้มีทักษะความสามารถในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้ ตลอดจนการพัฒนาให้บุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีทักษะการใช้สื่อ เทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับรูปแบบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เปลี่ยนแปลงไป

ตลอดจน ได้เล็งเห็นถึงประเด็นการจัดการด้านกลยุทธ์ เพื่อสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ลำนานาตะวันออก โดยมีกลยุทธ์เร่งรัด พัฒนา ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านกีฬาที่ได้รับมาตรฐานความปลอดภัย (Safety) และเพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับบน (Luxury Sports Tourism) โดยภาครัฐมีการส่งเสริมบรรยากาศการลงทุนของผู้ประกอบการภาคเอกชน ตลอดจนการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

กลยุทธ์การผลักดันพื้นที่ให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ในระดับชาติและระดับนานาชาติ การสร้างกิจกรรมทางการกีฬาที่ควรคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม โดยการวางแผน การสร้างแนวทางป้องกันที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และการสร้างกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความหลากหลายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นการเพิ่มจำนวนชนิดกีฬาและสร้างให้ประสบการณ์ความแปลกใหม่แก่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตลอดจนการสะท้อนเอกลักษณ์วัฒนธรรมที่โดดเด่นของพื้นที่ โดยสะท้อนผ่านสัญลักษณ์ต่างๆ ในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬา อาทิ ป้ายประชาสัมพันธ์ เหรียญรางวัล หรือโลรางวัล เป็นต้น

ตลอดจนกลยุทธ์ในการเพิ่มช่องทางการรับรู้ข่าวสารทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย อาทิ ช่องทางเฟซบุ๊ก อินทราแกรม ไลน์ เว็บไซต์ เป็นต้น และการปรับปรุง พัฒนาฐานข้อมูลเฉพาะด้านกิจกรรมกีฬา โดยมีหน่วยงานกลางพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย และการนำเสนอให้ข้อมูลข่าวสารทางด้านการจัดกิจกรรมกีฬา หรือข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นปัจจุบัน (information up-to-date)

นอกจากนี้ ยังได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในประเด็น การจัดการด้านรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง กีฬาในพื้นที่ โดยการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อ ฝึกฝน (Sports Training) โดยการจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาระบบวงจรที่ มีมาตรฐานสากล และพัฒนาเพื่อให้เป็นสถานที่เตรียมความ พร้อมของร่างกายของนักกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนการผลักดันสู่การเป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านกีฬา โดยจัด สถานที่ที่เปิดหลักสูตรอบรมเพื่อการเรียนรู้กีฬา (Learn to Courses) เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา อาทิ ผู้ฝึกสอน ผู้ ตัดสิน รวมถึงนักกีฬา และมีใบรับรองการผ่านการอบรมที่ รับรองมาตรฐานจากโดยหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน

ด้านการจัดการด้านการท่องเที่ยวชมพหุกรรมกีฬา (Sports Event) เป็นการส่งเสริมและผลักดันการจัดกิจกรรมกีฬา ส่งเสริมประจำปี อันนำไปสู่การสร้างเอกลักษณ์ด้านกีฬาของ พื้นที่ การคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับกิจกรรมการ ท่องเที่ยวชมพหุกรรมกีฬา (Sports Event) โดยการจำกัดจำนวน ผู้เข้าร่วมเล่นกิจกรรมกีฬาให้เหมาะสมกับพื้นที่ที่สามารถรองรับ ได้ รวมถึง การถอดบทเรียนเมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรม เพื่อ วิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น นำไปสู่แผนการพัฒนากิจการ จัดกิจกรรมในครั้งต่อไป รวมถึงการจัดการด้านกิจกรรมกีฬาในช่วง วันหยุด (Sports holiday) เป็นสร้างกิจกรรมกีฬาผาดโผนเพื่อ รองรับกลุ่มคนที่ชอบความท้าทาย ซึ่งถือเป็นกีฬาคนรุ่นใหม่ที่มี การเติบโตสูงมากขึ้น

นอกจากนี้ ในการจัดการทางด้านการท่องเที่ยวเชิง กีฬาของพื้นที่ที่จะสามารถพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนได้ ควรมี โครงสร้างการดำเนินงานภายใต้การมีส่วนร่วม โดยการจัดตั้ง คณะกรรมการ ซึ่งมีกลุ่มตัวแทนจากภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคชุมชน เพื่อร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เชิงกีฬา เพื่อให้แผนการพัฒนากีฬาท่องเที่ยวเชิงกีฬาสอดคล้อง กับความต้องการของภาคชุมชนในพื้นที่อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินงานเพื่อจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ ควรมีการประเมินผลดำเนินงานจัดการแข่งขันกีฬา โดยการจัด ประชุม ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อรายงานผลความ คืบหน้าในการพัฒนา เป็นการประเมินผลของการทำงาน จัดการแข่งขันกีฬา ตลอดจนการรวบรวมข้อมูลรายงานผลการ ดำเนินงาน เพื่อวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนแก้ไข จนนำไปสู่ สร้างแนวทางเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ดีขึ้นต่อไป ในอนาคตได้

8. References

- Chatsungnern, C. (2018). *Kānsāṅghōḍaīpīāpnāikānchātkaṅsapphayākōṇ manutsukhwāmsamretthāṅkānḥōṅthiāokilākōp chāṅwachīāṅmai* [Key success factor for the competitive advantages of human resources]. Doctor of Philosophy in Tourism Development. Maejo University.
- Choti, J. (2014). *Kānpīānpīāṅlāṅkānphatthana'ōṅkān* [Organization development and change]. (ed.). Bangkok: Thunwa4 articles.
- Itsichai, R. (2015). *Kānchātkaṅthōṅthiāochaphōṭhāṅ* [Niche tourism management]. Nonthaburi. STOU Book of Sukhothai Thammathirat Open University.
- Meechart, W. (2015). *Kānbōṭīhān'ōṅkān* [Organization Management]. (8th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2018). *Phānphatthanāphāknaichuāṅphānphatthana' Chabapthī Sipsōṅ* [Development Plan for the 12th National Development Plan]. Retrieved from http://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=7524&filename=index
- Office of Tourism and Sports Phayao. (2012). *Phānyutsāṭphatthanākānḥōṅthiāolāḍāṅkānkiā chāṅwatphayao* [Development of a tourism and Sport cooperation strategy of Phayao]. Retrieved from https://phayao.mots.go.th/more_news.php?cid=4
- Phoomborplup, W. (2018). *Kānḥōṅthiāochāṅkiā'ōkāmsamrapchāṅwach āidānphāktai* [Sport Tourism advantage on Thai Southern Border Province]. *Veridian E-Journal*, 11(2), 1793-1811.

- Prajadipit, A. (2014). *Lakkānchātkaṇ* [Principles of Management]. (4th ed.). Bangkok: Triple Education.
- Ratanachotem, S. (2009). *PhrUttikam'ongkanlækanchatkan* [Organizational behavior and management]. (8th ed.). Bangkok: Top Publishing.
- Santiwong, T. (2003). *Kānbōrihānsūsatawatthi Yīsip'et* [Human Capital Management]. Bangkok: Engineering Conference.
- Sopha, P., & Sirisukkhachan, S. (2014). *Kānmīsūānruāmkhōṅprachāchonnaikānbōrihānchātkaṇ'ongkanbōrihānsūāntambonnaichāngwatpetchburi* [People Participation in Management of Subdistrict Administrative Organizations in Phetchaburi Province]. *Veridian E-Journal*, 8(1), 383-397.
- Suwankawin, T. (2007). *Kānpānplānplānglæphatthana'ongkanphU'aphœmkhītkhwāmsānaikānkhængkhan* [Organizational Change and Development to Enhance Competitiveness]. (4th ed.). Bangkok: SE-EDUCATION.
- The Ministry of Tourism and Sports. (2016). *Rāīngānpawasetthakitthōṅthiāochabapthi Hok* [Tourism Economic Review No 6]. Retrieved from https://www.mots.go.th/more_news.php?cid=397
- The Ministry of Tourism and Sports. (2017). *Phænpatthanakānkilāhængchat Chabapthi Hok* [The National Sports Development No. 6 (2017-2020)]. Retrieved from https://www.mots.go.th/more_news.php?cid=312
- The Ministry of Tourism and Sports. (2018). *Khrōṅkānpatthanarūpbæpthāngthurakitkhōṅkānthōṅthiāochængkilākhōṅthai Pī Phōsō*
- Sōṅghanhāṇhōksip* [Report Business Model of Sports Tourism in Thailand 2017]. Retrieved from https://secretary.mots.go.th/policy/news_view.php?nid=211